

Щодо вітчизняних реалій, то в законодавстві України на даний час немає ні чіткого формулювання поняття «молодий підприємець», яке давало б правові підстави для організаційної та економічної підтримки таких осіб.

Дану проблему неможливо вирішити без активної участі держави в формуванні механізмів підтримки підприємництва.

В сучасних умовах формування політики зайнятості, має відбуватися з врахуванням світових глобалізаційних процесів. Такі фактори як процеси глобалізація та регіоналізація світової економіки, швидкий прогрес інформаційних технологій, нові методи управління і стратегії бізнесу роблять вплив на рівень та якість зайнятості у сучасному світі.

Література

1. G.Grillod *The birth of the European Employment Strategy: the Luxembourg process [Electronic resource] // Europa // – 2011 – Access mode: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/txt/?uri=uriserv:c11318з>.*

2. Бурлай Т. В. *Актуальні проблеми зайнятості в новоінтегрованих країнах ЄС: уроки для України / Т. Бурлай // Економіка і прогнозування. – 2012. – № 2. – С. 71–85.*

3. П. Мазурок. *Конкурентоспроможність і проблеми зайнятості молоді // Економіка. – 2002. – № 3. – С. 111–113.*

4. Uniat A. *Analiseder Arbeitsmigrationder Ukrainerindie EU – Lander // Uniat A. // Platzbestimmung Osteuropasindersozio-okonomischen Globalizirung.- Berlin, 2013, – № 32. – S. 265–271.*

ЛЮДМИЛА ПЕТРИК

Науковий керівник:

к.е.н., доц. Смалюк Г. Ф.

МІГРАЦІЙНА КРИЗА В ЄВРОПІ

Міграція в Європу обумовлена рухом людей з відсталих держав з метою отримання прибуткового робочого місця, придбання нерухомості, отримання якісної освіти. Сім'ї шукають в Європі політичного притулку, евакуюються з зон військових дій. В Європу переважно їдуть мігранти з: Сомалі; Албанії; Нігерії; Гамбії; Ірану; Пакистану; Косово; Малі; Афганістану; Еритреї; Сирії; численних держав Чорної Африки (понад 30 країн, розташованих на південь від пустелі Сахара). Отже, міграційна криза в Європі виникла тому, що на всіх перерахованих вище територіях склалися важкі умови. Деякі країни, такі, як Афганістан і Нігерія віддалені один від одного, тому люди їдуть звідти з різних причин, а ось Іран і Пакистан, наприклад, замішані в одному військовому конфлікті. Найбільш актуальною та найгострішою проблемою останніх місяців у Європі є безпрецедентний за своїми масштабами і динамікою наплив біженців з країн Африки та Близького Сходу. Тисячі людей намагаючись прорватися через порт Кале із Франції до Великобританії, Євротунель під Ла-Маншем, кордони Греції,

Італії, Македонії, Угорщини, вступаючи у безпосередні конфлікти з місцевою поліцією. Деякі країни Європи (наприклад Угорщина) будують високі стіни в надії відгородитися від потоку біженців, інші – оголошують режим надзвичайного стану (Македонія), показуючи свою неспроможність впоратися із проблемою [1].

Агентство Європейського союзу з безпеки зовнішніх кордонів виділяє кілька основних маршрутів нелегальної міграції до країн Євросоюзу (див. табл. 1). Так, основні національності Західноафриканського маршруту марокканці, сенегальці, громадяни Нігера, Нігерії та Малі. У 2016 році за цим маршрутом до Європи прибули 874 людини. Західно-Середземноморський маршрут найчастіше він використовується алжирськими і марокканськими громадянами, які намагаються дістатися до Іспанії, Франції та Італії. Центральньо-Середземноморським маршрутом користуються мігранти з країн Західної Африки. Апулія і Калабрія маршрут нелегальної міграції з Туреччини і Єгипту, а також включає в себе міграційні потоки між Грецією і Італією.

Табл. 1

Основні маршрути нелегальної міграції до країн Євросоюзу

Маршрут	Країна-походження	Країна-дестинація
<i>Західноафриканський</i>	Західна Африка (Сенегал, Мавританія)	Канарські острови
<i>Західно-Середземноморський</i>	Північна Африка	Піренейський півострів
<i>Центральньо-Середземноморський</i>	Лівія	Італія, Мальта
<i>Апулія і Калабрія</i>	Туреччина, Єгипет	Греція, Італія
<i>Круговий</i>	Албанія	Греція
<i>Західно-Балканський</i>	Західні Балкани (Албанія, Боснія і Герцеговина, Чорногорія, Сербія, Македонія)	Європа
	Громадяни Пакистану, Афганістану, Алжиру через болгаро-турецький або греко-турецький кордон	Угорщина
<i>Східно-Середземноморський</i>	біженці з Сирії, Афганістану і Сомалі	Греція, Болгарія, Кіпр
<i>Східні кордони ЄС</i>	Білорусь, Молдова, Україна, Російська Федерація	Естонія, Фінляндія, Угорщина, Латвія, Литва, Норвегія, Польща, Румунія і Словаччина
<i>Арктичний</i>	Громадяни Афганістану, Сирії через територію Росії	Норвегія, Фінляндія

Джерело: складено автором за [2].

Більшість мігрантів, що використовують цей маршрут, спочатку входять в Шенгенську зону, перетинаючи сухопутний кордон між Туреччиною і Грецією. Міграція через сухопутний кордон між Грецією і Албанією була протягом багатьох років одним з найзначніших нерегулярних міграційних потоків через зовнішні кордони ЄС. Західно-Балканський маршрут: включає два основних міграційних потоки. Східно-Середземноморський маршрут пролягає через Туреччину до Греції, Болгарії, Кіпру. Найбільш численну групу мігрантів, що використовують цей маршрут, складають біженці з Сирії, Афганістану і Сомалі. Через сухопутний кордон між Білоруссю, Молдовою,

Україною, Російською Федерацією і східними державами-членами ЄС (Естонія, Фінляндія, Угорщина, Латвія, Литва, Норвегія, Польща, Румунія і Словаччина). В цілому масштаби нелегальної міграції на всіх східних кордонах набагато менші, ніж на будь-якому іншому шляху міграції в ЄС, вони становить 0,1% від загальної кількості [3].

З одного боку, причини виникнення такої масштабної проблеми слід шукати в постійних війнах, що спалахнули на території Близького Сходу та на теренах Африканського континенту. Насамперед, нескінченна громадянська війна в Сирії та розширення території Ісламської Держави, що намагається зруйнувати саме поняття держави і загрожує усьому цивілізованому світу. З другого боку, величезна кількість мігрантів тікають із своїх країн у пошуках кращого життя, подалі від економічної нестабільності, зубожіння, голоду, соціальної несправедливості, тисяч проблем, які сьогодні не може, або не бажає подолати міжнародне співтовариство. Ця міграційна криза є найбільшою з часів Другої Світової війни. Кількість біженців, що перебувають біля кордонів Євросоюзу досягла в 2017 р. рекордних 107 тисяч осіб. Тільки в 2015 році в Європу прибуло 1,82 мільйона мігрантів. Найгірша ситуація з біженцями спостерігалася в країнах Південної Європи – Греції та Італії, звідки далі мігранти через Македонію, Сербію і Угорщину прагнуть потрапити в Австрію, Німеччину або Швецію, де рівень соціальної допомоги вищий та існують великі мусульманські спільноти. У Німеччині, за інформацією МВС країни, в 2015 році в якості здобувача статусу біженця було зареєстровано близько 1,1 мільйона чоловік [4].

Нелегальне перевезення мігрантів стало прибутковою статтею кримінального бізнесу. За перші місяці 2016 року 173 761 осіб прибули морем до європейських берегів, при цьому 723 людини загинули або пропали без вісті, намагаючись дістатися до Європи [5]. До 10 квітня в Грецію таким чином прибуло 153 156 осіб, в Італію – 19 930 осіб, в Іспанію – 648 осіб, на Кіпр – 27 осіб. Всередині ЄС тривають гострі дебати щодо того, як виходити із ситуації. Ще в квітні цього року Євросоюзом, за ініціативи президента Єврокомісії був затверджений екстрений план по боротьбі з нелегальною міграцією, що передбачає розподіляти сотні тисяч мігрантів за допомогою системи квот. Критеріями для визначення чисельності прийнятих мігрантів є розмір населення, ВВП і рівень безробіття в конкретній країні, а також кількість вже прийнятих мігрантів. Проте окремі держави, наприклад, Угорщина намагаються самостійно боротися з напливом мігрантів, будуючи шестиметрову стіну вдовж всієї лінії кордону із Сербією. Великобританія виходить зі складу ЄС, Словаччина прийматиме лише біженців-християн із Сирії, оскільки їм легше буде інтегруватися в суспільство, аніж до прикладу мусульманам. Очевидно, що всі ці, а також, багато інших позицій створюють чергову загрозу існуванню консенсусу та єдиній сильній позиції ЄС.

Література

1. Мигранты в Европе: грозит ли кризис [Електронний ресурс] // *Emigranto*. – 2016. – Режим доступу: <http://emigranto.ru/spravochnaya/emigraciya/migranty-v-evrope.html>.
2. Fewer migrants at EU borders in 2016 [Електронний ресурс] // *European Border and Coast Guard Agency*. – 2017. – Режим доступу: <http://frontex.europa.eu/news/fewer-migrants-at-eu-borders-in-2016-HWnClJ>.
3. Набі Е. «Міграційна катастрофа» у Європі як ключове випробування для європейської єдності [Електронний ресурс] / Емал Набі // «iPress». – 2016. – Режим доступу: http://ipress.ua/articles/migratsiyna_katastrofa_u_yevropi_yak_klyuchove_vuprobuvannya_dlya_ievropeyskoi_iednosti_136868.html.
4. Миграционный кризис в Европе в цифрах и графиках [Електронний ресурс] // *Би-би-си*. – 2016. – Режим доступу: http://www.bbc.com/russian/international/2016/02/160219_migrant_crisis_charts.
5. Global migration trends factsheet [Електронний ресурс] // *International Organization for Migration*. – 2016. – Режим доступу: <http://gmdac.iom.int/global-migration-trends-factsheet>.

КАТЕРИНА ПИЛИПЧУК

Науковий керівник:

к.е.н., доц. Комар Н. В.

ПРОБЛЕМИ БІЖЕНЦІВ У СВІТІ

Останнім часом перед світом все частіше постає таке важливе питання як проблема біженців. Адже вона глобально пов'язана з низкою важливих аспектів життя країн, а саме з внутрішнім становищем цілого ряду світових держав, з ефективністю діяльності їх органів управління, з функціонуванням міжнародних організацій. Біженцем є особа, яка через причини переслідування чи певних утисків через релігійні, національні, расові, чи соціальні особливості вимушена покинути рідну країну. Поступове збільшення міграційних потоків поставило перед людством ще одне важливе завдання – створення міжнародних органів регулювання цим процесом.

Станом на 2014 рік у Європі було зареєстровано за офіційними даними більше ніж 650 тисяч біженців. Списки країн-лідерів, жителі яких найчастіше подають прохання про притулок, постійно оновлюються залежно від сезону. Прикладами таких лідерів є Угорщина, в яку емігрують вихідці з Сирії, Афганістану, Косова та Італія, яка масово приймає через Середземне море жителів Нігерії, Гамбії та Малі [1].

Однією з особливостей проблеми біженців є той факт, що основний приплив мігрантів зосереджений в державах високого економічного розвитку. Так, за даними ООН близько 86% таких утікачів світу сьогодні проживають у високорозвинених країнах [2]. Дуже гостро дана проблема торкнулась країн